

Токарева К.О.

*кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри права
Заклад вищої освіти «Міжнародний науково-технічний
університет імені академіка Юрія Бугая»*

Березовський Д.О.

*кандидат наук з державного управління, доцент,
доцент кафедри менеджменту, маркетингу
та публічного адміністрування
Заклад вищої освіти «Міжнародний науково-технічний
університет імені академіка Юрія Бугая»*

МЕНЕДЖМЕНТ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ЦИФРОВИХ ПЛАТФОРМ В УКРАЇНІ: НОВІ РІШЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Постановка проблеми. Цифровізація економіки призвела до появи нових бізнес-моделей, які не вписуються у традиційні рамки оподаткування. Цифрові платформи, такі як Google, Amazon, Facebook, Airbnb та інші, отримують значні прибутки на території різних країн, не маючи при цьому фізичної присутності у більшості з них. Це створює дисбаланс у податкових надходженнях, оскільки податки не завжди сплачуються у країні, де створюється економічна цінність. Проблема особливо актуальна для країн, що розвиваються, де бюджети обмежені, а втрати від недооподаткування цифрових гігантів стають дедалі помітнішими.

Стан опрацювання проблематики. У Європейському Союзі з 2018 року активно обговорюється запровадження цифрового податку. Деякі країни-члени, зокрема Франція, Італія та Іспанія, вже впровадили власні національні податки на цифрові послуги. У 2021 році ЄС оголосив про плани розробити загальноєвропейську систему цифрового оподаткування. У той час як у ЄС йдуть активні дискусії щодо справедливого розподілу податкових надходжень, Україна лише на

початковому етапі інтеграції цифрового оподаткування у своє законодавство. Приміром, перші кроки щодо правового регулювання оподаткування електронних послуг, які надаються нерезидентами українським споживачам, було реалізовано ще у 2021 році, наразі Верховна Рада України розробляє законопроекти, які спрямовані на врегулювання відносин щодо оподаткування цифрових платформ.

Метою цієї статті є аналіз актів перспективного національного податкового законодавства щодо оподаткування цифрових платформ в Україні.

Виклад основного матеріалу. Завдяки цифровізації стало можливим вести бізнес без присутності в країнах шляхом використання пошукових систем, соціальних мереж, цифрових платформ тощо. Підкреслимо, що саме цифрові платформи та маркетплейси набули особливої популярності. Доходи, отримані в такий спосіб, раніше не підпадали під визначення бази оподаткування традиційної податкової системи. Все це стало поштовхом для перегляду існуючих управлінських моделей, правил оподаткування і руху у бік сплати податків там, де знаходиться покупець

(користувач) цифрової продукції [1, с. 57]. Підкреслимо, що деякі закордонні дослідники слушно наголошують на динамічності податкових правил, які застосовуються до цифрових платформ. Йдеться про дуже високу вірогідність зміни цих податкових правил через певний проміжок часу. При цьому найцікавішим аспектом цих змін вже сьогодні стало те, що не податкові правила сформували бізнес-моделі цифрових платформ, а, навпаки, цифрові платформи формують правила міжнародного та національного оподаткування [2, с. 7]. Такі міркування заслуговують на підтримку, оскільки саме поява нових бізнес-моделей зумовлює пошук нових підходів до оподаткування доходів, отриманих платниками податків. Зазначимо, що наразі відсутній єдиний підхід до оподаткування цифрових платформ відсутній. Ця ситуація в межах правового поля пов'язана із тим, що по-різному визначається модель, за якою функціонують такі цифрові платформи. Приміром, І. Грінберг (Grinberg), досліджуючи питання оподаткування в умовах цифрової економіки, бере за основу такі цифрові платформи, як Ebay і Airbnb, вказуючи на те, що вони діють лише як посередники між покупцями і продавцями. Фактично, ці платформи отримують більшу частину свого доходу від комісійних, а не від реклами, і не особливо відрізняються за поведінкою від інших неплатформних галузей [3, с. 417].

З огляду на євроінтеграційні процеси нашої держави, які активізувалися в умовах воєнного стану в Україні, в межах цієї публікації ми зосередимо увагу на розгляді законодавчих підходів до вирішення питання про оподаткування цифрових платформ (або ж доходів, отриманих від їх діяльності) в деяких європейських країнах, а також розглянемо пропозиції вітчизняного нормотворця. Так, однією із країн-членів ЄС, яка впровадила податкові правила для оподаткування доходів від діяльності цифрових платформ, є Словачія. Справа в тому, що у Словачії ще з 2018 року платники податків, які надають послуги через цифрові

платформи, мають дотримуватися законодавчих норм для іноземних цифрових платформ про реєстрацію в даній країні постійного офісу, якщо вони систематично пропонують свої послуги в галузі транспорту або житла. У разі, якщо іноземна цифрова платформа не реєструє офісу, зобов'язання переходять до постачальників послуг, які повинні сплачувати податок у джерела в розмірі 19% або 35%. З наведеного ми бачимо, що ставки податку на доходи, які отримані з цифрових платформ є доволі високими.

Підкреслимо, що оподаткування доходів, отриманих фізичними та юридичними особами від діяльності на платформі, регулюється Законом про прибутковий податок № 595/200316 [4]. Відповідно до вказаного нормативно-правового акта кожен постачальник послуг з розміщення сплачує низку податків. Зокрема, йдеться про те, що постачальники мають сплачувати загальнодержавні і місцеві податки. Так, до першої групи віднесено такі, як: (а) податок на прибуток; (б) податок на додану вартість (за умови досягнення таким постачальником обороту в 49 790 євро протягом 12 попередніх календарних місяців поспіль. До другої групи податків, які сплачують постачальники, належать: (а) податок на нерухоме майно (сплачується, якщо вони володіють нерухомістю або управляють нею, в якій вони надають житло в оренду); (б) податок на проживання (особа, яка надає житло, стягує податок на проживання з гостей і перераховує його до муніципалітету) [4]. Фактично, у такому разі при сплаті податку на проживання постачальник виступає податковим агентом, оскільки він здійснює так звані «посередницькі» послуги – перераховує кошти від імені гостей до відповідного бюджету.

В Україні наразі це питання не врегульовано на законодавчому рівні. Водночас, зважаючи на динаміку євроінтеграційних процесів, активно розробляються відповідні законодавчі ініціативи. Однією із таких ініціатив є проект Закону «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо

впровадження міжнародного автоматичного обміну інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи» № 13232 від 30.04.2025 р., який розроблено з метою забезпечення запровадження в Україні міжнародного автоматичного обміну інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи, та з метою гармонізації національного податкового законодавства з правом Європейського Союзу та Організації економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР), що сприятиме виконанню міжнародних зобов'язань України як країни-кандидата на членство в ЄС та ОЕСР. Так, законопроект спрямовано на імплементацію положень Модельних правил ОЕСР щодо звітності операторів цифрових платформ та положень Директиви Ради (ЄС) 2021/514 від 22 березня 2021 р. про внесення змін до Директиви 2011/16/ЄС про адміністративну співпрацю у сфері оподаткування (далі – Директива DAC 7) [5]. Підкреслимо, що DAC7 було ухвалено ще 22 березня 2021 р. Відповідно до вищевказаної Директиви оператори цифрових платформ (Reporting Platform Operator) зобов'язані збирати, перевіряти і передавати в податкові органи інформацію про доходи продавців і транзакції, здійснені на своїх платформах. При цьому важливо зазначити, що DAC7 застосовується не лише до операторів цифрових платформ, які є податковими резидентами держав ЄС, а й до операторів платформ, які не зареєстровані чи управляються з ЄС, і які не мають постійне представництво в ЄС. За DAC7 «іноземні оператори платформ» займаються комерційною діяльністю в одній або кількох державах-членах ЄС через транскордонну електронну комерцію [6]. Запровадження таких норм є частиною Меморандуму з МВФ та Національної стратегії доходів до 2030 року [7].

За текстом аналізованого законопроекту передбачено низку змін до Податкового кодексу України (далі ПКУ). Зокрема, пропонується:

доповнити ПКУ новою ст. 347 «Міжнародний автоматичний обмін інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи», якою визначаються основні вимоги до встановлення підзвітними операторами платформ підзвітних продавців та подання звітів про доходи, отримані підзвітними продавцями через платформи, для цілей Багатосторонньої угоди DPI;

доповнити ПКУ новою ст. 118⁻² «Порушення вимог щодо виявлення підзвітних продавців та подання звітності для автоматичного обміну інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи», якою запроваджується відповідальність за відповідні порушення шляхом накладення штрафу. При цьому до правопорушень, за які передбачено такий вид фінансової відповідальності віднесено: 1) неподання підзвітним оператором платформ звіту про доходи підзвітних продавців – штраф у розмірі 100 розмірів мінімальної зарплати; 2) за несвоєчасне подання підзвітним оператором платформ звіту про доходи підзвітних продавців – штраф у 0,5 розміру мінімальної зарплати за кожний день несвоєчасного подання звіту;

внести зміни до статей 117 і 118 Кодексу щодо запровадження відповідальності за деякі інші порушення шляхом накладення штрафу, зокрема: за неподання оператором платформи заяви про взяття його на облік у контролюючих органах – штраф у 20 розмірів мінімальної зарплати; за неповідомлення фізичними особами – підзвітними продавцями про свій статус банку при відкритті рахунку/електронного гаманця – штраф у розмірі 680 грн за кожний випадок неповідомлення.

доповнити Кодекс новою ст. 178-1 «Оподаткування доходів фізичних осіб – підзвітних продавців від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи», якою, зокрема, передбачається з 1 січня 2026 р. оподаткування доходу фізичної особи – підзвітного продавця від здійснення звітної діяльності через платформу за ставкою 5% за умови виконання підзвітним продавцем визначених вимог. До таких умов віднесено:

наявність спеціального банківського рахунку для звітної діяльності;

відсутність найманої праці;

наявність ліміту – 834 мінімальні зарплати на рік (відповідно до ст. 8 Закону України «Про Державний бюджет на 2025 рік» мінімальна зарплата становить 8 000 [8], тож на 2025 рік загальний обсяг такого ліміту становить приблизно 6,7 млн грн);

відсутність в продажу підакцизних товарів;
відсутність статусу самозайнятої особи.

При цьому законодавець окремо визначає умови для епізодичних продажів. Так законодавчо передбачено можливість реалізації до трьох угод і встановлено ліміт обороту до €2000 на рік. У такому разі передбачається спрощення без окремого рахунку.

У цьому контексті наведемо міркування І. Огороднікової, яка слушно наголошує на тому, що аналізований законопроект охоплює оренду, послуги, підписні сервіси і маркетплейси. До таких платформ належать: Airbnb, Booking.com, Uber, Glovo, Upwork, Patreon, OnlyFans, Amazon, Etsy, eBay та інші. При цьому у Державній податковій службі України формується подвійний слід: спочатку платформа дає дані про дохід (за Директивою DAC7), після цього вже банк показує рух коштів за Стандартом CRS. Наприклад, Маркетолог-ФОП отримує виплати з Patreon. Платформа звітує суму і тип доходу за DAC7. Банк відображає надходження на рахунок у CRS. Якщо дані збігаються, декларування проходить без питань. У разі, якщо мають місце певне неспівпадіння чи розриви, вони вказують на ризик і приводять до уточнень [9].

До цього додамо, що CRS (Common Reported Standards Common Standard on Reporting and Due Diligence for Financial Account Information) або Загальний стандарт звітності та належної перевірки інформації про фінансові рахунки – це міжнародний стандарт, схвалений Радою ОЕСР 15 липня 2014 р., що вимагає від країн, які його імплементують, здійснювати збір інформації від фінансових установ про фінансові рахунки власників

рахунків та щорічно на автоматичній основі обмінюватись такою інформацією з юрисдикціями-партнерами з обміну в рамках Багатосторонньої угоди компетентних органів про автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки (Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Financial Account Information (Багатостороння угода MCAA CRS)). Фактично цей стандарт передбачає зобов'язання фінансових установ країн-учасниць здійснювати належну комплексну перевірку (due diligence) фінансових рахунків та серед власників рахунків (у певних випадках і серед їх контролюючих осіб) виявляти осіб, які є податковими резидентами інших юрисдикцій-партнерів з обміну інформацією. Інформація про такі рахунки подається фінансовими установами до компетентного органу країни-учасниці, який надалі надсилає відомості про фінансові рахунки юрисдикціям, резидентами яких є власники та контролюючі особи власників фінансових рахунків [10].

Вищевказаний стандарт впроваджено в Україні з 2020 року Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо імплементації міжнародного стандарту автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки» [11]. Цей нормативний акт та проєкт Закону України № 13232 ґрунтуються на міжнародних ініціативах ОЕСР та ЄС. Обидва документи мають спільну мету, йдеться про забезпечення прозорості фінансових потоків і зменшення можливості для ухилення від оподаткування. Такий висновок робимо, виходячи з того, що завдяки CRS: податкова отримує доступ до даних про рахунки українців за кордоном, що у подальшому призводить до зниження прихованих активів. А завдяки правовому регулюванню оподаткування доходів отриманих з цифрових платформ відбувається легалізація доходів фрілансерів, дрібних підприємців, онлайн-продавців, що на нашу думку, призводить до розширення податкової бази всередині країни. Разом це формує комплексну систему контролю як за

«офшорними» доходами, так і за «внутрішніми» через цифрову економіку.

Окрім запровадженого спеціального пільгового режиму оподаткування доходів, отриманих від цифрових платформ, законодавець передбачив, якщо дохід від продажу товарів через платформи, якщо він не перевищує за рік 12 прожиткових мінімумів, не є оподатковуваним доходом. Згідно зі ст. 7 Закону України «Про Державний бюджет України на 2025 рік» прожитковий мінімум становить 3028 грн для працездатних осіб [8]. Тож, станом на 2025 рік не підпадають під оподаткування доходів, отриманих від цифрових платформ у розмірі, який не перевищує 36 тисяч 336 грн за рік. Підкреслимо, що за такого законодавчого підходу поза податковим тягарем залишаться невеликі продажі у фіксованій загальній сумі за рік. На наше переконання, такі законодавчі новації спрямовані на вихід доходів користувачів цифрових платформ з тіньового сектору й дозволить забезпечити прозорість у відносинах платника податків і контролюючих органів.

На підставі запропонованого законопроекту № 13232 можемо констатувати, що нові правила спрямовані на те, щоб зобов'язати операторів цифрових платформ ідентифікувати так званих «підзвітних продавців» – фізичних осіб, які здійснюють продаж товарів, оренду нерухомості, надають послуги або здають транспортні засоби в оренду через платформу. Оператори повинні щороку до 31 січня подавати звіти до Державної податкової служби України. На цифрові платформи також покладається обов'язок зареєструватися у Державній податковій службі України, зберігати документи перевірки продавців щонайменше 5 років і звітувати про доходи як резидентів, так і нерезидентів України.

Зазначимо, що законодавчо передбачена взаємодія між зобов'язаними суб'єктами, Державною податковою службою України (ДПС) та банками. Так, банки зобов'язані надавати ДПС інформацію про операції за спеціальними рахунками підзвітних продавців. Від-

повідні зміни передбачені до ст. 62 Закону України «Про банки і банківську діяльність» в частині надання банками на запит Державної податкової служби України інформації щодо операцій за поточними рахунками підзвітних продавців, а саме відомостей на визначену дату або за визначений період часу про операції зарахування коштів на поточні рахунки, призначення платежу, ідентифікаційні дані та номер поточного рахунка контрагента.

Така перевірка інформації стосується лише тих осіб, які користуються пільговим оподаткуванням. Проведення такого контрольного заходу виконує превентивну функцію і має на меті запобігти зловживанням правом. При цьому підкреслимо, що ДПС: не має права передавати отриману податкову інформацію (сукупність відомостей і даних, що створені або отримані суб'єктами інформаційних відносин у процесі поточної діяльності і необхідні для реалізації покладених на контролюючі органи завдань і функцій у порядку, встановленому Податковим кодексом України) [12, ст. 16] іншим органам, окрім випадків, передбачених міжнародними договорами; зобов'язана забезпечити збереження і конфіденційність отриманих відомостей. Такий підхід є конструктивним й необхідним, особливо в умовах воєнного стану в Україні.

З огляду на викладене, можна виокремити декілька переваг, які надає прийняття аналізованого законопроекту. Зокрема, йдеться про: (1) для суспільства: підвищення довіри до податкової системи завдяки відповідності міжнародним стандартам; (2) для бізнесу і платників: спрощення адміністрування та зменшення ризиків щодо податкового контролю (перевірок) з боку податкових органів для користувачів і операторів платформ; (3) для держави: посилення боротьби з тіньовою економікою через підвищення рівня прозорості доходів.

Всі запропоновані норми спрямовані на розвиток цифрової економіки, підвищення податкової культури серед платників податків та забезпечення міжнародної податкової

прозорості відповідно до стандартів ЄС та ОЕСР. Також це стимулюватиме вихід доходів користувачів цифрових платформ з тіні та сприятиме прозорості розрахунків в цифровій економіці. Прийняття закону є необхідною умовою для приєднання України до системи міжнародного автоматичного обміну податковою інформацією та інтеграції у європейський економічний простір [13].

Позначимо ще один аспект, який на наш погляд, є важливим. У розділі II «Прикінцеві положення» законопроекту № 13232 вказано: «цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім пункту 18 розділу I цього Закону, який набирає чинності з 1 січня 2026 року». Зважаючи на те, що Україна не є членом ОЕСР та відповідно поки не приєдналася до Багатосторонньої угоди компетентних органів про автоматичний обмін інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи (DPI MCAA), тому не є її стороною, іноземні оператори цифрових платформ за положеннями законопроекту технічно не зможуть і не зобов'язані будуть звітувати відповідною інформацією перед податковим органом України, доки Україна не приєднається до Багатосторонньої угоди компетентних органів про автоматичний обмін інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи, а також не впровадить технічні стандарти ОЕСР для обміну такою інформацією [14]. Наведене свідчить про те, що наша держава робить активні

кроки для того, щоб імплементувати міжнародні стандарти звітності та оподаткування доходів в умовах цифрової економіки.

Висновки. Дослідження підтверджує, що цифровізація економіки докорінно змінює традиційні підходи до оподаткування, формуючи нові виклики для національних правових систем. Сучасні бізнес-моделі, що ґрунтуються на діяльності цифрових платформ, спричинили появу дисбалансів у сфері податкових надходжень, оскільки прибутки часто формуються у країнах споживання послуг, тоді як оподаткування відбувається в інших юрисдикціях. Це вимагає пошуку нових міжнародно узгоджених підходів до фіскального регулювання. На наше переконання, проаналізований законопроект № 13232 створює комплексний механізм фіскального контролю. Зокрема, йдеться про: зобов'язання операторів цифрових платформ ідентифікувати підзвітних продавців і подавати інформацію до податкових органів; запровадження відповідальності за порушення вимог звітності; встановлення пільгового режиму оподаткування для дрібних підприємців і фрілансерів за умови дотримання визначених критеріїв; поєднання обміну даними за моделлю DAC7 з перевірочними механізмами CRS, що створює подвійну систему контролю за доходами. З огляду на зазначене, прийняття законопроекту № 13232 слід розглядати як один із ключових кроків на шляху до інтеграції України в європейський економіко-правовий простір та реалізації її стратегічних міжнародних зобов'язань.

Анотація

У статті досліджено особливості оподаткування доходів, отриманих через цифрові платформи, в умовах цифровізації економіки та активних євроінтеграційних процесів України. Показано, що традиційні механізми оподаткування втрачають ефективність у зв'язку з появою нових бізнес-моделей, коли провайдери цифрових послуг отримують значні прибутки без фізичної присутності у країні споживання. Розглянуто європейський досвід правового регулювання оподаткування цифрових платформ, зокрема приклади Франції, Італії, Іспанії та Словаччини, де вже запроваджені спеціальні правила і податкові зобов'язання для операторів платформ і постачальників послуг. Особливу увагу приділено аналізу законопроекту України № 13232 від 30 квітня 2025 р., спрямованого на імплементацию положень Директиви

DAC7 та модельних правил ОЕСР. Визначено основні новели законопроекту: запровадження обов'язкової реєстрації цифрових платформ у ДПС України, щорічної звітності щодо доходів підзвітних продавців, відповідальності за порушення вимог, а також встановлення пільгового режиму оподаткування (5%) для фізичних осіб за умови дотримання спеціальних критеріїв. Показано взаємозв'язок із міжнародним стандартом CRS, що забезпечує подвійний контроль за доходами через звітність платформ та підтвердження руху коштів банками. Доведено, що впровадження нових правил сприятиме легалізації доходів у цифровій економіці, зменшенню масштабів тіньового сектору, підвищенню податкової культури та зміцненню довіри до податкової системи. Зроблено висновок, що повна ефективність реформи можлива лише за умови приєднання України до Багатосторонньої угоди компетентних органів (DPI MCAA) та впровадження технічних стандартів ОЕСР. Прийняття законопроекту № 13232 розглядається як необхідний крок на шляху інтеграції України до європейського правового та економічного простору.

Ключові слова: євроінтеграція, менеджмент, міжнародні стандарти, податкова звітність, податкове планування, правове регулювання, оподаткування, управління, цифрова економіка, цифрові платформи, цифрові технології.

Tokarieva K.O., Berezovskyi D.O. Management and taxation of digital platforms in Ukraine: new solutions under martial law

Summary

The article examines the peculiarities of taxation of income generated through digital platforms in the context of economic digitalization and Ukraine's ongoing European integration. It is demonstrated that traditional taxation mechanisms are losing effectiveness due to the emergence of new business models, where digital service providers generate substantial profits without physical presence in the consumer's country. The study analyzes the European experience in regulating the taxation of digital platforms, with a focus on France, Italy, Spain, and Slovakia, where special tax rules and obligations for platform operators and service providers have already been introduced. Special attention is devoted to the analysis of Ukraine's Draft Law No. 13232 of April 30, 2025, aimed at implementing the provisions of the DAC7 Directive and the OECD Model Rules. The key novelties of the draft law include: mandatory registration of digital platforms with the State Tax Service of Ukraine, annual reporting on the income of reportable sellers, liability for non-compliance, and the introduction of a preferential tax regime (5%) for individuals who meet specific criteria. The interrelation with the international CRS standard is highlighted, ensuring double control over income through platform reporting and bank confirmation of financial flows. The study argues that the implementation of these rules will contribute to income legalization in the digital economy, reduction of the shadow sector, strengthening of tax culture, and building trust in the tax system. The conclusion is made that full effectiveness of the reform will be achieved only after Ukraine's accession to the Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Information on Income Derived through Digital Platforms (DPI MCAA) and the implementation of OECD technical standards. The adoption of Draft Law No. 13232 is viewed as a necessary step towards Ukraine's integration into the European legal and economic space.

Key words: European integration, management, international standards, tax reporting, tax planning, legal regulation, taxation, governance, digital economy, digital platforms, digital technologies.

Список використаних джерел:

1. Іванов С. В., Чекіна В. Д., Разумова Г. В. Податки майбутнього: адміністрування в умовах цифровізації економіки. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2022. Вип. 43. С. 57.
2. Hayashi A.T., Kim Y.R. (2023) Taxing Digital Platforms. *Virginia Journal of Law and Technology*, vol. 26, no. 3, pp. 1–14.
3. Grinberg I. (2018) User Participation in Value Creation. *British Tax Review*, no. 4, pp. 407–421.
4. Про прибутковий податок: Закон Словацької Республіки № 595/2003 Coll. від 4 груд. 2003 р. URL: <https://surl.li/zbonol>
5. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо впровадження міжнародного автоматичного обміну інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи» від 30.04.2025 р. № 13232. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/pubFile/2880203>
6. Голодницький Е. DAC7 на розгляді в парламенті. Продавці на Rozetka та Prom напруглися. URL: <https://surl.li/rnrhdc>
7. Національна стратегія доходів до 2030 року. URL: https://mof.gov.ua/storage/files/National%20Revenue%20Strategy_2030_.pdf
8. Про Державний бюджет України на 2025 рік: Закон України від 19.11.2024 р. № 4059-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4059-20#Text>
9. Огороднікова І. CRS змінює правила — кінець офшорної анонімності. URL: <https://surl.li/fxwpva>
10. CRS (Загальний стандарт звітності). URL: <https://mof.gov.ua/uk/crs-578>
11. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо імплементації міжнародного стандарту автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки: Закон України від 20.03.2023 р. № 2970-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2970-20#Text>
12. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#n110>
13. Уряд підтримав законопроект щодо обміну даними про доходи з цифрових платформ. URL: <https://surl.li/zafrfa>
14. Висновок Комітету Верховної Ради України з питань інтеграції України до Європейського Союзу щодо проекту Закону України про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо впровадження міжнародного автоматичного обміну інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи (реєстр. № 13232 від 30.04.2025 р., Кабінет Міністрів України). URL: <blob:https://itd.rada.gov.ua/964069e2-0670-4e4c-bf09-564cefb5a1da>

Дата надходження статті: 09.09.2025

Дата прийняття статті: 18.09.2025

Опубліковано: 29.09.2025